

Николай Лилиев

Самата ноц е отразила...

Самата нощ е отразила
скръбта си в твоите очи,
ти тръпнеш пред незнайна сила,
и твоята душа мълчи.

И твоята душа смирена
пред сянката на спомен лих
трепти печална, като стих
от песните на Пол Верлена.

КРАЙ

© 1918 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7731>]